

Arzuhâl Düşünce Yüreğine

— duygusalca · 05 Eylül 2009

Hayat beklerken...
Çiğ damlasıyla dolan
Gözlerinin içinde
Kanatlarırdı umutları birden
Rüzgarlar öperdi tenini
Çiçeklerin renginde
Kelebekler konardı
Gülüşlerinde ki gamzesine
Çocukluğu miras kalırken
Aynalı şekerinde
Arzuhâl düşen yüreğini
Gökyüzünde ki tuvaline
Bir ressam çizdi elleriyle

Küçük bir kız bakardı
Yeşil gözleriyle
Pembelerle süslediği
Ağaç evinde
Maviyle raks ederdi
güneşin eteklerinde
kına çiçekleri ekerdi
orman dedikleri
dev bahçeye
birden ...
Bulutlar diz çökerdi
Umutlarının önünde
Mazi denen düşlerinde
Arzuhâl düşen yüreğini
Gökyüzünde ki tuvaline
Bir ressam çizdi elleriyle

Ergenlik döneminde
mülteci gibiydi
Kendini giydigi gömleğiyle
Öksüzlüğünü yüzüne vururdu

Zaman
Yıllar önce kaldığı sesiyle
Yuvasız yüreğinde
Hiç acımadan kirletmişti
Yetim düşlerini
Sevdası sözleriyle
Tüm beyazlarla birlikte
Gelinliğini,
Annelik özlemine
Gömerken toprağa elleriyle
Arzuhâl düşen yüreğini
Gökyüzünde ki tuvaline
Bir ressam çizdi elleriyle

Büyürken ;
Demlendi acılı yüreği
Zamanın sızısı düştü
Saçlarının teline
Uçurtması takıldı
Parmaklıkların gölgesine
Yerde bir şiltesi
Karanlığa yazdığı son dizeyle
Artık özgürlük konmaz oldu
Güneşsiz penceresine
Yıldızlar kayarken
Hayatın son nefesiyle
Arzuhâl düşen yüreğini
Gökyüzünde ki tuvalinden
Bir ressam sildi elleriyle

(Duygusalca dan hayatın en büyük ressamının tuvaline düşen bir dipnotla)